

Buitenspel

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

www.eenvoudigcommuniceren.nl

www.lezenvoorieseeren.be

Bij *Buitenspel* is een docentenhandleiding verkrijgbaar. Deze kunt u downloaden van www.eenvoudigcommuniceren.nl en www.lezenvoorieseeren.be.

Kijk voor meer informatie over het thema van *Buitenspel* op www.doof.nl of www.doven.be.

Tekst: Marian Hoefnagel

Redactie en opmaak: Eenvoudig Communiceren

Illustraties: Roelof van der Schans

Druk: Easy-to-Read Publications

© Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Eerste druk 2009, vierde druk 2019 (paperbackeditie)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 506 9

NUR 286

MARIAN HOEFNAGEL

Buitenspel

Einde van een droom

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Een boel onrust

‘Mam, waar zijn mijn voetbalschoenen?’

Pier holt langs zijn moeder naar binnen.

Hij gooit zijn rugtas weg en rent door naar boven.

De rugtas komt terecht op de staart van de kat.

Die springt met vier poten tegelijk omhoog.

Blazend vlucht het arme beest de kast op.

Piers moeder schiet in de lach.

‘Pier is thuis, Mauw’, zegt ze.

‘Maar dat had je al gemerkt, denk ik.’

‘Maaam’, roept Pier van boven.

‘Help nou even. Ik kan mijn voetbalspullen nergens vinden.’

En over tien minuten begint de selectietraining.’

Piers moeder loopt zuchtend naar boven.

Het is leuk dat Pier zo goed kan voetballen.

En het is heel leuk dat hij gevraagd is voor de selectie.

Alleen jongens die erg goed zijn mogen meedoen.

Het is de bedoeling dat zij later profvoetballer worden. Zodat ze bij een topclub kunnen spelen. En bij het Nederlands elftal. Pier wil dat natuurlijk heel graag. Maar het geeft wel een boel onrust in huis. Alles draait om voetbal.

Niets gaat meer gewoon. Pier moet op speciale tijden eten. Want Pier moet op speciale tijden trainen. Pier kan niet mee op vakantie. Want Pier moet met de voetbalploeg naar een trainingskamp. Pier heeft geen tijd voor zijn huiswerk. Want Pier moet elke dag hardlopen. Vorige week is Pier niet eens mee geweest naar oma. Terwijl oma 80 werd en een groot feest gaf. Maar Pier had een belangrijke wedstrijd. Het was vroeger veel gezelliger, denkt Piers moeder.

Pier zoekt in de wasmand.
De kleren vliegen in het rond.

‘Mijn voetbalbroek heb ik’, mompelt hij.
‘Maar waar is mijn shirt?’
‘Alles ligt gewassen en gevouwen op mijn bed’,
zegt zijn moeder.
‘O, zeg dat dan’, moppert Pier.
‘Dat doe ik’, antwoordt zijn moeder.
Maar Pier luistert al niet meer.

Voetbalvrienden

Het is leuk op de training.

Ze zijn met twintig jongens; allemaal ongeveer even oud.

‘Het is belangrijk dat jullie vrienden worden’, zegt de trainer.

‘Want het is niet makkelijk om topvoetballer te worden.

Topvoetballers hebben elkaar nodig.

Het is leuk om schoolvrienden te hebben.

Maar die begrijpen niet wat het is om te voetballen.

Om goed te voetballen, bedoel ik.

Die vinden het gek dat je iedere dag traint.

Dat je bijna nooit uitgaat.

Dat je zoveel overhebt voor je sport.

Dus: probeer vrienden te worden met andere voetballers.’

Dan doen ze spelletjes.

Iedereen moet een vriend zoeken.

Daarmee ben je dan een team.

Met z’n tweeën moeten ze koprollen maken.

Het hele veld over. Ze mogen elkaar niet loslaten.
Het is moeilijk, maar wel lachen.
Het gaat vaak mis.
Dan moeten ze opnieuw beginnen.

‘Jullie mogen niet boos op elkaar worden’, zegt de trainer.

‘Ook niet als er één een fout maakt.
Dat gebeurt nu eenmaal.
Probeer elkaar te helpen.
Daar heb je meer aan.’
Pier is samen met Kelvin.
Eerst kende hij Kelvin niet zo goed.
Maar nu wel.
Dat komt door die spelletjes.

Na afloop drinken ze thee in de kantine.
Pier zit met Kelvin te praten.
‘Over tien jaar zijn wij Robin en Ruud’, zegt Kelvin.
‘Van Persie en Gullit?’, vraagt Pier.
Kelvin lacht. ‘Ik bedoel Ruud van Nistelrooy.’
‘O, die’, zegt Pier. ‘Hij speelt toch in Engeland, nu?’

Kelvin knikt.

‘Ik wil later ook in Engeland spelen’, zegt hij.

‘En jij?’

Pier kijkt naar zijn thee.

Daar heeft hij nog nooit over nagedacht.